

Sygn. akt I C 448/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lipca 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) S.A. w K.

o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki K. S. na rzecz strony pozwanej Przedsiębiorstwa (...) S.A. w K. kwotę 197 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

sygn. akt I C 448/13

UZASADNIENIE

Powódka K. S. wniosła pozew przeciwko Przedsiębiorstwu (...) S.A. z/s w K. o zwolnienie od egzekucji chłodziarki S(...), zajętej w postępowaniu egzekucyjnym, prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku Marcina Bąka pod sygn. akt KM (...), z wniosku wierzyciela A. K. przeciwko dłużnikom A. D. i W. S.. W uzasadnieniu podała, że przedmiotowa lodówka stanowi jej własność.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzuciła, że dołączony do pozwu dokument, w postaci faktury VAT nr (...) jest dokumentem fiskalnym i dowodzi jedynie, że w dniu 19.06.2012r. powódka nabyła od P. P. chłodziarkę S(...). Sama faktura nie wskazuje, że powódka jest właścicielką ruchomości. Zarzuciła, że od daty zakupu do chwili zajęcia przez komornika prawo własności do rzeczy mogło być kilkakrotnie przenoszone. Zarzuciła, że powódka nie obaliła domniemań prawnych, wynikających z art. 339 kc i 341 kc. Wskazała, że skoro dłużnik T. D. był w stałym nieprzemijającym posiadaniu przedmiotowej chłodziarki i z niej korzystał w lokalu mieszkalnym, to należy domniemywać, że w dniu zajęcia był właścicielem tej rzeczy.

Sąd ustalił:

W dniu 19 czerwca 2012r. powódka nabyła od P. P. chłodziarkę S(...) za cenę 4.400 zł.

Dowód: faktura VAT nr (...) (k-5)

W dniu 19.02.2013r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku Marcin Bąk, prowadzący postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela A. K. przeciwko dłużnikom A. D. i W. S., pod sygn. akt KM (...), dokonał zajęcia

ruchomości, w postaci lodówki dwudrzwiowej z podajnikiem na lód marki S., ustalając jej wartość na kwotę 1300 zł. Zajęty przedmiot znajdował się we władaniu dłużnika w K.przy ul. (...).

Dowód: protokół zajęcia ruchomości (k-31-33)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka nie wykazała, że w wyniku zajęcia przedmiotowej chłodziarki zostały naruszone jej prawa (art. 841 § 1 kpc), a w szczególności, że stanowi ona własność powódki (art. 6 kc).

Zgodnie z przepisem art. 339 kc, domniemywa się, że ten, kto rzeczą faktycznie włada, jest posiadaczem samoistnym. Ponadto, zgodnie z art. 341 kc, domniemywa się, że posiadanie jest zgodne ze stanem prawnym. Domniemania te mają charakter usuwalny. Powódka winna była je więc obalić, dowodząc, że faktyczne władanie przez dłużników zajęta w postępowaniu egzekucyjnym chłodziarką jest posiadaniem zależnym lub dzierżeniem. Z przedłożonego przez powódkę dokumentu faktury VAT nr (...), zgodnie ze stanowiskiem pozwanej, wynika co najwyżej, że powódka, w dniu 19.06.2012r., nabyła od P. P.chłodziarkę S.(...), za cenę 4.400 zł. Dokument ten nie dowodzi, że w chwili zajęcia przedmiotowa nieruchomość, znajdująca się we władaniu dłużników, w miejscu ich zamieszkania w K.przy ul. (...), była własnością powódki. Jak słusznie zarzuciła pozwana, od daty zakupu do chwili zajęcia przez komornika prawo własności do rzeczy mogło być kilkakrotnie przenoszone (np. w drodze darowizny). Skoro zatem dłużnicy byli w stałym nieprzemijającym posiadaniu przedmiotowej chłodziarki i z niej korzystali w lokalu mieszkalnym, to należy domniemywać, że w dniu zajęcia byli właścicielami tej rzeczy. Domniemania tego powódka nie obaliła również za pomocą dowodu z jej zeznań (k-54), które Sąd ocenił, jako niewiarygodne. Sąd nie dał wiary powódce, że przedmiotową lodówkę kupiła dla siebie i jedynie użyczyła ją dłużnikom, skoro, jak zeznała, nie potrzebowała jej, a kupiła "żeby mieć", przez dziesięć lat nie korzystała z lodówki i nie miała miejsca, żeby ją wstawić. Trudno uznać, że powódka kupiła sobie lodówkę za obiektywnie wysoką cenę 4.400 zł (ponad dwukrotnie przekraczającą jej miesięczne dochody), skoro jej nie potrzebowała i jak twierdzi, przez dziesięć lat, obywała się bez chłodziarki, ponieważ "mało kiedy mieszkała w domu", i "taki system jej odpowiadał". Zeznanie powódki Sąd ocenił, jako nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne, niezgodne z doświadczeniem życiowym, skierowane jedynie na udaremnienie egzekucji z części majątku jej krewnych. Powódka ponadto bezzasadnie zasłaniała się niepamięcią, czy niewiedzą co do niewygodnych dla niej szczegółów, odnośnie pytań pełnomocnika strony pozwanej, zmierzających do ustalenia jej faktycznej sytuacji majątkowej, co rzutowało na ocenę jej zeznań pod względem wiarygodności.

Sąd oddalił wnioski powódki o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków P. P.i A. P., na okoliczność zakupu przez powódkę chłodziarki, bowiem pozwana nie kwestionowała faktu nabycia przez powódkę dnia 19.06.2012r. chłodziarkę S.(...)na podstawie dołączonej do pozwu faktury, zarzucając, że prawo własności rzeczy nie przysługiwało powódce w chwili zajęcia. Sąd oddalił wnioski powódki, zgłoszone na rozprawie w dniu 9 lipca 2013r. o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków W. S.i T. D., jako spóźnione (art. 217§2 kpc). Powódka nie uprawdopodobniła braku winy w opóźnieniu, twierdząc, że "wystarczy dołączona do pozwu faktura", przy czym uwzględnienie spóźnionych dowodów, wbrew sprzeciwowi pozwanej, spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy (świadkowie zawnioskowani przez powódkę nie byli obecni w sądzie w dniu rozprawy), a nadto w sprawie nie wystąpiły inne wyjątkowe okoliczności, pozwalające na uwzględnienie spóźnionych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Powódka, jako przegrywająca sprawę winna zwrócić stronie pozwanej koszty procesu, w skład których wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem (180 zł), oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).